

Habakuk próféta könyve

Tartalom

1.rész	2.rész	3.rész
------------------------	------------------------	------------------------

1.rész

1. A teher, a melyet Habakuk próféta látott.
2. Meddig kiáltok még oh Uram, és nem hallgatsz meg! Kiáltozom hozzád az erőszak miatt, és nem szabadítasz meg!
3. Miért láttatsz velem hamisságot, és szemléltetsz nyomorgatást? Pusztítás és erőszak van előttem, per keletkezik és versengés támad!
4. Azért inog a törvény, és nem érvényesül az igaz ítélet; mert gonosz hálózza be az igazat, azért származik hamis ítélet!
5. Nézzetek szét a népek között, vizsgálódjatok és csodálkozással csodálkozzatok, mert oly dolgot cselekszem a ti napjaitokban, mit el sem hinnétek, ha beszélnék!
6. Mert ímé, feltámasztom a Káldeusokat, a kegyetlen és vakmerő nemzetet, a mely eljárja a földet szélteben, hogy hajlékokat foglaljon el, a melyek nem az övéi.
7. Rettenetes és iszonyatos ez, maga szerzi törvényét és hatalmát.
8. És lovai serényebbek a párduczoknál, és gyorsabbak az estveli farkasoknál, és előtörtetnek az ő lovasai; és az ő lovasai messziről jönnek, repülnek, mint a zsákmányra siető keselyű.
9. Mindnyája ragadományért jön, arczuk előre néz, és annyi foglyot gyűjt, mint a főveny.
10. Kaczag ez a királyokon, és a fejedelmek néki neveltség, minden erősséget csak nevet, töltést emel és megostromolja azt.
11. Majd tovaszáll viharként és elvonul és bűnbe esik; ő kinek istene az ő hatalma.
12. Avagy nem te vagy-é Uram, öröktől fogva az én Istenem, Szentem? Nem veszünk el! Ítéletre rendelted őt, oh Uram, fenyítőül választottad őt, én erősségem!
13. Tisztábbak szemeid, hogysem nézhetnéd a gonoszt, és a nyomorgatást nem szemlélheted: miért szemléled hát a hitszegőket? és hallgatsz, mikor a gonosz elnyeli a nálánál igazabbat?!
14. Olyanokká teszed az embert, mint a tenger halai, és mint a csúszómászó állatok, a melyeknek nincsen vezérök?
15. Mindnyáját kivonsza horoggal, gyalomjába keríti, és hálójába takarítja be őket; ezért örül és vígad.
16. Ezért áldozik gyalomjának, és füstöl az ő hálójának, mert ezekkel kövér az ő része, és zsíros az ő eledele.
17. Vajjon azért ürítheti-é gyalomját, és szüntelen ölheti-é a nemzeteket kímélet nélkül?!

2.rész

1. Őrhelyemre állok, és megállok a bástyán, és vigyázok, hogy lássam, mit szól hozzám, és mit feleljek én panaszom dolgában.
2. És felele nékem az Úr, és mondá: Írd fel e látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen.
3. Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csal; ha késik is, bízzál benne; mert eljön, el fog jőni, nem marad el!
4. Ímé, felfuvalkodott, nem igaz ő benne az ő lelke; az igaz pedig az ő hite által él.
5. És bizony, a bor is megcsal: felgerjed a férfiú és nincsen nyugalma; ő, a ki tátja száját, mint a Seol, és olyan ő, mint a halál: telhetetlen, és magához ragad minden népet és magához csatol minden nemzetet.
6. Avagy nem költenek-é ezek mindnyájan példabeszédet róla, és találós mesét reá, mondván: Jaj annak, a ki rakásra gyűjti, a mi nem övé! De meddig? És a ki adóssággal terheli magát!
7. Avagy nem támadnak-é hirtelen, a kik téged mardossanak, és nem serkennek-é fel, a kik háborgassanak téged? És zsákmányul esel nékik.
8. Mivelhogy kifosztogattál sok nemzetet, kifosztanak téged mind a többi népek az emberek véérért, és az országok, városok és minden bennök lakozók ellen való erőszaktételeért.
9. Jaj annak, a ki bűnös szerzeményt szerez házának, hogy magasra rakhassa fészket, hogy megszabadulhasson a gonosz hatalma elől.
10. Házadnak gyalázatára tervezted a sok nép kiirtását, és bűnössé titted lelkedet.
11. Mert a kő is ellened kiált a falból, és a gerenda a fa-alkotmányból visszhangoz néki.
12. Jaj annak, a ki várost épít vérengzéssel, és a ki várat emel álnoksággal.
13. Avagy ímé, nem a Seregek Urától van-é ez, hogy a népek tűznek építenek, és a nemzetek a hiábavalóságnak fáradoznak?
14. Mert az Úr dicsőségének ismeretével betelik a föld, a miképen a folyamok megtöltik a tengert.
15. Jaj annak, a ki megitatja felebarátját, epédet keverve belé, hogy megrészegítsed őt, hogy láthassad az ő szemérmöket!
16. Gyalázattal telsz meg dicsőség helyett; igyál te is és láttassék szemérmed; reád fordul az Úr jobbjának pohara, és gyalázat borítja el dicsőségedet.
17. Bizony, a libanoni erőszakoskodás gyászba borít téged, és a vadak pusztítása, a mely rettegteté őket, az emberek véérért és az országon, a városon és annak minden lakosán űzött erőszakosságért.
18. Mit használ a faragott kép, hogy a faragója kifaragta azt? vagy az öntött kép és a mely hazugságot tanít, hogy a képnek faragója bízik abban, csinálván néma bálványokat?
19. Jaj annak, aki fának mondja: Serkenj fel! néma kőnek: Ébredj fel! Taníthat-é ez? Ímé, borítva van arannyal és ezüsttel, lélek pedig nincs benne semmi!
20. Ellenkezőleg az Úr az ő szent templomában, hallgasson előtte az egész föld!

3.rész

1. Habakuk próféta könyörgése a sigjónóth szerint.
2. Uram, hallám, a mit hirdettél, és megrettenék! Uram! Évek közepette keltsd életre a te munkádat, évek közepette jelentsd meg azt! Haragban emlékezzél meg kegyelmességről!
3. Isten a Témán felől jön, és a Szent a Párán hegyéről. Szela. Dicsősége elborítja az egeket, és dicséretével megtelik a föld.
4. Ragyogása, mint a napé, sugarak támadnak mellőle; és ott van az ő hatalmának rejteke.

5. Előtte döghalál jár, és nyomaiban forró láz támad.
6. Megáll és méregeti a földet, pillant és megrendíti a népeket, az örökkévaló hegyek szétporlanak, elsüllyednek az örökkévaló halmok; az ő ösvényei örökkévalók!
7. Bomlani látom Khusán sátrait, reszketnek a Midián-föld kárpitjai!
8. A folyók ellen gerjedt-é fel az Úr? Vajjon a folyókra haragszol-é, vagy a tengerre bőszytél-é fel, hogy lovaidon és diadal-szekereiden robogsz?
9. Csupasz, meztelen a te kézíved, a törzseknek esküvéssel tett ígéret szerint! Szela. A föld folyókat ömleszt.
10. Látnak téged és megrendülnek a hegyek, gátat tör a víz-ár, harsog a hullám, és magasra emeli karjait.
11. A nap és hold megállnak helyökön cikázó nyilaid fényétől és ragyogó kopjád villanásától.
12. Haragodban eltaposod a földet, búszultodban szétmorzsolod a nemzeteket.
13. Kiszállsz néped szabadítására, fölkened segítségére; szétzúzod a főt a gonosznak házában; nyakig feltakarod az alapjait. Szela!
14. Saját dárdájával vered át az ő vezéreinek fejét, a kik berohannak, hogy szétszórjanak engem; ujjonganak, hogy rejtekében emészthetik meg a szegényt.
15. Lovaidal megtaposod a tengert, a nagy vizek hullámain.
16. Hallám és reszket a bensőm, a szózatra remegnek ajkaim; porladni kezdenek csontjaim, reszketnek lábaim: hogy nyugton legyenek a nyomorúság napján, a mely feljön a népre, mely megsanyargatja azt.
17. Mert a fügefa nem fog virágozni, a szőlőkben nem leszen gyümölcs, megcsal az olajfa termése, a szántóföldek sem teremnek eleséget, kivész a juh az akolból, és nem lesz ökör az istállóban.
18. De én örvendezni fogok az Úrban, és vígadok az én szabadító Istenemben.
19. Az Úr Isten az én erősségem, hasonlókká teszi lábaimat a nőtény szarvasokéihoz, és az én magas helyeimen jártat engemet! Az éneklőmesternek, az én hangszeremmel.